

הגדה

של

פסח

סדר בדיקת חמץ

הריני מוכן ומזומן לקום מצות עשה ולא תעשה של בדיקת חמץ לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם יי א-להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

**ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו, וצונו על בעור חמץ.**

אחר הבדיקה אומר:

**כל חמירא וחמיעא דאכא ברשותי, דלא חמתה ודלא בערתה ודלא ידענא
לה, לבטל ולהוי הפקר פעפרא דארעא.**

סדר שריפת חמץ

הריני מוכן ומזומן לקום מצות עשה ולא תעשה של שריפת חמץ לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם יי א-להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

אחר השריפה אומר:

**כל חמירא וחמיעא דאכא ברשותי, בחזתה ודלא חזתה, דחמתה ודלא
חמתה, דבערתה ודלא בערתה, לבטל ולהוי הפקר פעפרא דארעא.**

עירוב תבשילין

**בְּרוּךְ אַתָּה יי א-להינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב.**

בְּהַדְרִין ערובא יהא שרא לנא לאפויי ולבשולי ולאצלווי ולאטמוני ולאדלוקי שרגא ולתקנא ולמעבד כל צרכנא, מיומא טבא לשבתא (לנא ולכל ישראל הדרים בעיר הזאת).

הדלקת נרות

**בְּרוּךְ אַתָּה יי א-להינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר
שָׁל(לשבת שבת ושל) יום טוב.**

בְּרוּךְ אַתָּה יי א-להינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲנֻכָּה וְקִיּוּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנוּ הַזֶּה.

סדר הקערה

על פי האריז"ל

סימני הסדר

**קִדְּשׁ. וְרַחֵץ. כְּרַפֵּס. יַחַץ. מַגִּיד. רְחֻצָּה. מוֹצִיא. מִצָּה. מְרוֹר.
כוֹרֵךְ. שְׁלֶחַן עוֹרֵךְ. צְפוּן. בְּרַךְ. הִלַּל. גְּרָעָה.**

קדש

עוזגין כוס ראשון

הריני מוכן ומזומן לקום מצות כוס ראשונה מארבע כוסות לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא טמיר ונגעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם יי א-להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

כשחל בשבת עתחיל עכאן

ויהי ערב ויהי בקר

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל א-להים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, ויטבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך א-להים את יום השביעי, ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא א-להים לעשות.

כשחל בחול עתחיל עכאן

סברי מרגן ורגנן ורבותי:

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי א-להינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום (לשבת השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה, זמן חרותנו (לשבת באהבה) מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, (לשבת ושבת) ומועדי קדשך (לשבת באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יי, מקדש (לשבת השבת ו) ישראל והזמנים.

בעוצאי שבת עוסיפין לפני שהחינו:

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, בורא מאורי האש.

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הברלה, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת, הברלה וקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש לקדש.

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

שיתין כוס הראשון בהסיבה

ורחץ

נוטליו את הידים ואין עברכין "על נוטלת ידים"

כרפס

עטביליון ירק בעי עלח ועברכין:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
בוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.**

יחץ

לוקח את הטצה האמצעית ויבצענה לשתיים. את חלק הגדול יטמין לאפיקומן

עגיד

הריני מוכן ומזומן לקיים המצוה לספר ביציאת מצרים לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא
טמיר ונעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

עגלה את העצות עבירה את הקערה, ואומר:

הָא לְחֵמָא עֲנִיא

דִּי אֶכְלוּ אַבְהֵתְנָא בְּאַרְעָא דְּמֵעָרִים.

כָּל דְּכַפִּין יִיתִי וְיִיכּוּל,

כָּל דְּצָרִין יִיתִי וְיִפְסָת.

הֲשַׁתָּא הֲכָא,

לְשָׁנָה הַבְּאָה בְּאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל.

הֲשַׁתָּא עַבְדִּי,

לְשָׁנָה הַבְּאָה בְּנֵי חוּרִין.

עסלק את הקערה, עכסה את העצות, ועוזגין כוס שני

מה נשתנה

הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה,
הלילה הזה כלו מצה.

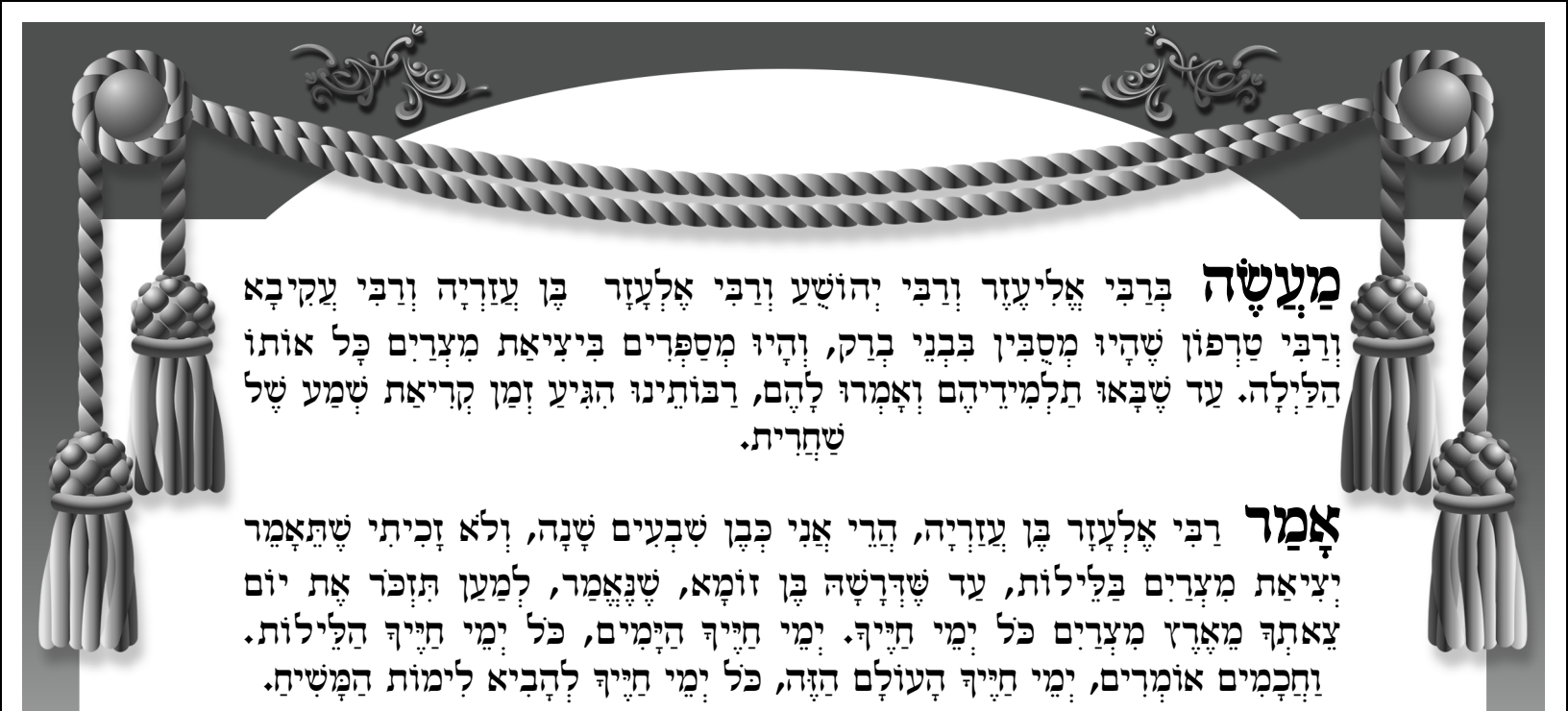
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות,
הלילה הזה מרור.

שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת,
הלילה הזה שתי פעמים.

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין,
הלילה הזה כלנו מסבין.

עחזיר את הקערה ועגלה את העצות

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם, וַיּוֹצֵיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה
וּבְזָרוּעַ נְטוּיָהּ. וְאַלֹהֵי לֹא הוֹצִיאָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הָרִי
אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מִשְׁעֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם. וְאַפִּילוֹ כָּלָנוּ חֲכָמִים,
כָּלָנוּ נְבוֹנִים, כָּלָנוּ זָקֵנִים, כָּלָנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה, מַעֲוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת
מִצְרַיִם. וְכָל הַמּוֹרְבָה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, הָרִי זֶה מְשַׁבֵּחַ.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה. עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם, רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר רבי אלעזר בן עזריה, הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדרשה בן זומא, שנאמר, למען תזכר את יום יצאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך הימים, כל ימי חייך הלילות. וחכמים אומרים, ימי חייך העולם הזה, כל ימי חייך להביא לימות המשיח.

בְּרוּךְ הַמְּקוֹם, בְּרוּךְ הוּא.
בְּרוּךְ שְׁנַתְּנוּ תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא.

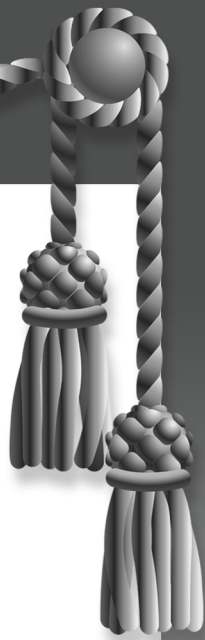
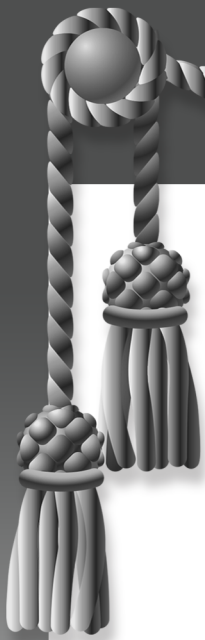
בְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָּנִים דְּבָרָה תּוֹרָה.

אַחַד חֻכִּים.

וְאַחַד רְשָׁעִים.

וְאַחַד תָּם.

וְאַחַד שֵׂאִינוּ יוֹדֵעַ לְשֵׂאוֹל.

חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר? מִהַ הָעֵדוּת וְהַחֲקִים וְהַמְשָׁפָּטִים אֲשֶׁר עָוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם? וְאַף אַתָּה אֹמֵר לֹא כְּהַלְכוֹת הַפְּסָח, אִין מַפְטִירִין אַחַר הַפְּסָח אִפְיְקוּמָן.

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר? מִהַ הָעֵבֶדָה הַזֹּאת לָכֶם? לָכֶם וְלֹא לוֹ, וְלִפִּי שְׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכָּלָל, כְּפַר בְּעֵקֶר. וְאַף אַתָּה הַקָּהָה אֶת שְׁנֵי וְאֹמֵר לוֹ, בְּעֵבוֹר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. לִי וְלֹא לוֹ, אֵלֹהֵי הַיְהוָה לֹא הָיָה נֹגֵֶל.

A decorative border at the top of the page features a thick, braided rope. From each end of the rope, a tassel hangs down, composed of a series of rounded, knotted sections and a long, thin fringe. The rope and tassels are rendered in grayscale with soft shadows, giving them a three-dimensional appearance. The background behind the rope is a light, arched shape.

תם מה הוא אומר? מה זאת? ואמרת אלי, בחוק יד הוציאנו יי
ממצרים מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול, את פתח לו. שנאמר, והגדת לבנך ביום
ההוא לאמר, בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים.

© TORAH UMESORAH LAKEWOOD TEACHERS CENTER

יְכוּל מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ, תִּלְמוּד לֹמֵר בְּיוֹם הַהוּא. אִי בְיוֹם הַהוּא, יְכוּל
מִבְּעוֹד יוֹם, תִּלְמוּד לֹמֵר בְּעִבּוּר זֶה. בְּעִבּוּר זֶה לֹא אָמַרְתִּי אֱלֹא בְּשָׁעָה
שֵׁשׁ מִצָּה וּמְרוּר מְנַחִים לְפָנֶיךָ.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשו קרבנו המקום לעבודתו.
שנאמר, ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יי א-להי ישראל, בעבר הנהר
ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחור, ויעברו א-להים אחרים.
ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר, ואולף אותו בכל ארץ כנען,
וארבה את זרעו, ואתן לו את יצחק. ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו, ואתן
לעשו את הר שעיר לרשת אותו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא.

שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקִּץ, לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע תְּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ
בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר
יַעֲבֹדוּ בָּנָיו אֲנִי, וְאַחֲרָי כִּן יֵצְאוּ בְּרַכְשׁ גָּדוֹל.

עכסה את העצות, עגביה את הכוס, ואוער:

וְהִיא שְׁעִמְדָּה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ,
שְׁלֹא אַחַד בְּלָבָד עֵמֵד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ.
אֶלֶּא שֶׁבְּכֹל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ,
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מֵיָדָם.

עניח את הכוס ועגלה את העצות

צא ולמד מה בקש לָבֹן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לַיַּעֲקֹב אָבִינוּ, שֶׁפָּרַעַה לֹא גָזַר אֶלָּא עַל
הַזְּכָרִים, וְלָבֹן בִּקֵּשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל, שֶׁנֶּאֱמַר,

**וַיֵּרֶד אֲבִד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגַּר שָׁם בְּמִתֵּי מֵעֵט,
וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עֲצוּם וָרֹב.**

וַיֵּרֶד מִצְרַיִם. אָנוּס עַל פִּי הַדְּבַר.

וַיִּגַּר שָׁם. מִלְמֵד שֶׁלֹּא יָרַד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם, אֶלָּא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר,
וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרַעֲהוּ, לְגוֹר בְּאֶרֶץ פְּאָנּוּ, כִּי אִין מִרְעָה לְעֹאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ, כִּי כְבֵד הָרַעֲב
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן, וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשׁוֹן.

בְּמִתֵּי מֵעֵט. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִם, וְעַתָּה שְׂמֹךְ יִי אֱ-לֹהֶיךָ
כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב.

וַיְהִי שָׁם לְגוֹי. מִלְמֵד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם.

גָּדוֹל עֲצוּם. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד, וַתִּמְלֵא
הָאֶרֶץ אֹתָם.

וָרֹב. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, רַבְּבָה כְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה נִתְתִּיחַ, וַתִּרְבֵּי וַתִּגְדְּלֵי וַתִּבְאֵי בְּעֵדֵי עֲדִיִּים, שְׂדֵיִם
נִכְנְנוּ וַיִּשְׁעֲרֶה צִמְחָה, וְאֶת עֵרֶם וְעֵרִיחַ. וְאֶעֱבֵר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמְיֹךָ, וְאָמַר לְךָ,
בְּדַמְיֹךָ חַיִּי, וְאָמַר לְךָ, בְּדַמְיֹךָ חַיִּי.

**וַיִּרְעוּ אֶת־נֹגֵחַ הַמִּצְרִיִּם, וַיַּעֲבֹדוּהוּ,
וַיַּתְנוּ עֲלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה.**

וַיִּרְעוּ אֶת־נֹגֵחַ הַמִּצְרִיִּם. כִּמְהָ שֶׁנֶּאֱמַר, הָבָה נִתְחַכְמָה לוֹ, פֶּן יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מְלַחֲמָה, וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל שִׁנְאֵינוּ, וְנִלְחַם בָּנוּ, וְעָלָה מִן הָאָרֶץ.

וַיַּעֲבֹדוּהוּ. כִּמְהָ שֶׁנֶּאֱמַר, וַיְשִׁימוּ עָלֵינוּ שְׂרֵי מַסִּים, לְמַעַן עַנְתּוֹ בְּסִבְלָתָם, וַיִּבְנוּ עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפִרְעֹה, אֶת פְּתָם וְאֶת רַעַמְסֵס.

וַיַּתְנוּ עֲלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה. כִּמְהָ שֶׁנֶּאֱמַר, וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֹה.

וּנְצַעַק אֶל יְיָ אֱ-לֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קִלְנוּ,
וַיִּרְא אֶת עֲנִינּוּ, וְאֶת עֲמָלְנוּ, וְאֶת לַחֲצֵנוּ.

וּנְצַעַק אֶל יְיָ אֱ-לֹהֵי אֲבֹתֵינוּ. כַּמּוֹה שְׁנָאֵמֵר, וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם, וַיָּמֹת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיִּאָּנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבוּדָה, וַיִּזְעָקוּ, וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱ-לֹהִים מִן הָעֲבוּדָה.

וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קִלְנוּ. כַּמּוֹה שְׁנָאֵמֵר, וַיִּשְׁמַע אֱ-לֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק, וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיִּרְא אֶת עֲנִינּוּ. זֶה פְּרִישׁוֹת דְּרַךְ אֲרִצִי, כַּמּוֹה שְׁנָאֵמֵר, וַיִּרְא אֱ-לֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּדַע אֱ-לֹהִים.

וְאֶת עֲמָלְנוּ. אֵלּוּ הַבְּנִיָּים, כַּמּוֹה שְׁנָאֵמֵר, כָּל הַבָּן הַיְלוּד הַיָּאֲדָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, וְכֹל הַבַּת תַּחֲיוּן.

וְאֶת לַחֲצֵנוּ. זֶה הַדִּחַק, כַּמּוֹה שְׁנָאֵמֵר, וְגַם רְאִיתִי אֶת הַלַּחֲזִי אֲשֶׁר מִצְרַיִם לַחֲצִים אֲתָם.

וַיּוֹצֵאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וּבְזֹרֶעַ נְטוּיָה, וּבְמִרְאָ גְדֹל, וּבְאֵתוֹת וּבְמִפְתֵּיִם.

וַיּוֹצֵאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם. לֹא עַל יְדֵי מִלְחָמָה, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצָמוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר, וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה, וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים, אֲנִי יְיָ.

- וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מִלְחָמָה.
- וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שָׂרָף.
- וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ.
- אֲנִי יְיָ - אֲנִי הוּא, וְלֹא אֲחֵר.

בְּיַד חֲזָקָה. זֶה הַדְּבָר, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, הִנֵּה יַד יְיָ הוֹיָה בְּמִקְנֶה אֲשֶׁר בְּשׂוּדָה, בְּסוּסִים בְּחֻמְרִים בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבַעֲאֹ, דְבַר כְּבֹד מְאֹד.

וּבְזֹרֶעַ נְטוּיָה. זֶה הַחֲרֵב, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, וְחֲרַבּוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.

וּבְמִרְאָ גְדֹל. זֶה גְלוּי שְׂכִינָה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, אִו הַנְּשָׂה אֶ-לֵהִים לְבֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי, בְּמִסְתָּ, בְּאֵתוֹ, וּבְמוֹפְתִים, וּבְמִלְחָמָה, וּבְיַד חֲזָקָה, וּבְזֹרֶעַ נְטוּיָה, וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים, כְּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֶ-לֵהִיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ.

וּבְאֵתוֹת. זֶה הַמִּטָּה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, וְאֵת הַמִּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאֵתוֹת.

וּבְמִפְתֵּיִם. זֶה הַדָּם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ

כְּשֶׁאוֹמְרִים "דָּם יֵאֵשׁ וְתַעֲרֹת עֵשֶׂן" עֵיפִין ג' טִיפִין מִן הַכּוֹס

דָּם יֵאֵשׁ וְתַמְרוֹת עֵשֶׂן.

רבי יוסי הגלילי אומר, מנין אתה אומר שלקו המצרים במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות? במצרים מה הוא אומר, ויאמרו החרטום אל פרעה, אצבע א-להים הוא. ועל הים מה הוא אומר, וירא ישראל את ה' הגדלה אשר עשה יי במצרים, ויראו העם את יי, ויאמינו ביי ובמשה עבדו. כמה לקו באצבע? עשר מכות. אמור מעתה, במצרים לקו עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות.

רבי אליעזר אומר, מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של ארבע מכות? שנאמר, ישלח בם חרון אפו - עברה, וזעם, וצרה, משלחת מלאכי רעים. עברה, אחת. וזעם, שתיים. וצרה, שלש. משלחת מלאכי רעים, ארבע. אמור מעתה, במצרים לקו ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות.

רבי עקיבא אומר, מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של חמש מכות? שנאמר, ישלח בם חרון אפו, עברה, וזעם, וצרה, משלחת מלאכי רעים. חרון אפו, אחת. עברה, שתיים. וזעם, שלש. וצרה, ארבע. משלחת מלאכי רעים, חמש. אמור מעתה, במצרים לקו חמשים מכות, ועל הים לקו חמשים ומאתים מכות.

כִּמְה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עֲלֵינוּ.

אֱלֹהֵי הוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם	וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי עָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים	וְלֹא עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם	וְלֹא הִרְג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי הִרְג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם	וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם	וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם	וְלֹא הִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶב	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי הִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶב	וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ	וְלֹא סָפַק צָרְפָּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי צָרְפָּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה	וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמֶּן	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמֶּן	וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת	וְלֹא קָרַבְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי קָרַבְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי	וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה	וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	דִּינֵנוּ.
אֱלֹהֵי הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	וְלֹא בָּנָה לָנוּ אֶת בַּיִת הַבְּחִירָה	דִּינֵנוּ.

עַל אַחַת כִּמְה וְכִמְה טוֹבָה כְּפוֹלָה וּמְכַפֶּלֶת לְמָקוֹם עֲלֵינוּ.

שֶׁהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם, וְעָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים, וְעָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם, וְהִרְג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, וְנָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם, וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְהִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶב, וְשָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ, וְסָפַק צָרְפָּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמֶּן, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְקָרַבְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְהִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָנָה לָנוּ אֶת בַּיִת הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

רָבֵן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר,

כֹּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבָתוֹ, וְאֵלּוּ הֵן,

פֶּסַח. מִצֵּה. וּמְרוֹר.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזֶמַן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר, וְאִמְרַתֶּם, זָבַח פֶּסַח הוּא לִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינוּ הֲצִיל, וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

עראה את העצה לפסובין

מִצֵּה זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצַקֶּם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחְמִיץ, עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְגֵאָלָם. שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חֲמִץ, כִּי גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם, וְלֹא יִכְלּוּ לְהַתְמַהֵמָה, וְגַם יֵצֵאוּ לֹא עֲשׂוּ לָהֶם.

עראה את הערור לפסובין

מְרוֹר זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁמְרוֹרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר, וַיִּמְרוֹרוּ אֶת חַיֵּיהֶם, בְּעַבְדָּה קָשָׁה, בַּחֲמֹר וּבִלְבַנִּים וּבְכֹל עַבְדָּה בַשָּׂדֶה, אֶת כָּל עַבְדָּתָם אֲשֶׁר עֲבָדוּ בָּהֶם בַּפָּרֹד.

הַלְלוּ-הָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם. מִמְזֶרֶח שָׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵו, מִהַלֵּל שֵׁם יְיָ. רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ. מִי כִי אֶ-לֵהִינּוּ, הַמְגַבִּיחַ לְשִׁבְתָּ. הַמְשִׁפִּילִי לְרֵאוֹת, בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ.
מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל, מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן. לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ.
מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת, אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, הַלְלוּ-הָ.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מַעַם לַעֲזוֹ. הִיָּתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל
מִמְשֻׁלוֹתָיו. הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס, הַיַּרְדֵּן יָסַב לְאַחֹר. הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבְעוֹת
כְּבָנֵי צֶאֱן. מַה לָּךְ הַיָּם כִּי תִנּוּס, הַיַּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר. הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים
גְּבְעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן. מִלְפָּנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלְפָּנֵי אֶ-לוֹהַ יַעֲקֹב. הַהַפְּכֵי הַעֲזוֹר
אִגָּם מַיִם, חֲלַמֵּיִשׁ לְמַעֲיָנוּ מַיִם.

עביהין את הכוס ועברכין.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֶ-לֵהִינּוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם, וְהַגִּיעָנוּ הַלִּילָה הַזֶּה לְאַכְּל בּוֹ מִצֵּה וּמְרוֹר. כֵּן יִי אֶ-לֵהִינּוּ וְאֶ-לֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ, יִגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים וְלְדִגְלִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשִׁלּוּם, שְׂמֵחִים
כְּבָנִין עֵירֶךְ וְשִׁשִּׁים בְּעִבּוֹדְתָךְ, וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפִּסְחִים (בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת
אוֹמְרִים מִן הַפִּסְחִים וּמִן הַזִּבְחִים) אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבִּיחְךָ לְרַצּוֹן. וְנוֹדָה
לָךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

הריני מוכן ומזומן לקום מצות כוס שני מארבע כוסות לשם יחוד קודשׁא ברוך הוא ושכינתה על ידי החוה סמיר ונגלם
בשם כל ישראלי. ויהי נעם יי א-להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֶ-לֵהִינּוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
בוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.**

שיתין את כוס השני בהסיבה

רחצה

נוטלין את הידים ועברכין:

**בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.**

מוציא

לוקח אתג' העצות בידו ועברך:

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות אכילת מצה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא טמיר ונגעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם יי אֱ-לֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה.

**בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.**

עצה

עניח את עצה התחטונה עידו ועברך:

**בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מִצָּה.**

אוכלין את העצה בהסיבה

ערור

לוקחים כזית ערור, עטבילין בחרוסת ועברכין:

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות אכילת מרור לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא טמיר ונגעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם יי א-להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מְרוֹר.**

אוכלין את הערור בלי הסיבה

כורך

לוקחין כזית עצה וכורכין עצה כזית ערור

**זָכַר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלָּל. כֵּן עָשָׂה הַלֵּל בְּזִמְנוֹ שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם. הָיָה כּוֹרֵךְ
מִצָּה וּמְרוֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד. לְקַיָּם מָה שֶׁנֶּאֱמַר, עַל מִצְוֹת וּמְרוֹדִים יֵאכְלֶהוּ.**

אוכלין את הכורך בהסיבה

שלחן עורך

אוכלין סעודת יום טוב

צפון

אוכלין את האפיקוען בהסיבה

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות אכילת אפיקומן לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא טמיר ונגעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם יי א-להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

ברך

עוזגין כוס שלישי ועברכין ברכת העזין

שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ימלא שחוק פיננו, ולשונונו
רנה, אז יאמרו בגוים, הגדיל יי לעשות עם אלה. הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים.
שובה יי את שבייתנו, באפיקים בנגב. הזרעים בדמעה, ברנה יקצרו. הלוח ילך ובכה נשא
משף הזרע, בא יבוא ברנה, נשא אלמתינו.

הגני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ברכת המזון כמו שכתוב בתורה ואכלת ושבעת וברכת את יי א-להיך על הארץ
הטובה אשר נתן לך לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא שמיר ונעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם יי
א-להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו.

העזין אוער: רבותי נברך.

העסובין עונין: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

העזין חוזר ואוער: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

ועוסף עוד: ברשות מרנן ורבנן ורבותי, נברך (בעשרה א-להינו) שאכלנו משלו.

העסובין עונין: ברוך (בעשרה א-להינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

העזין חוזר ואוער: ברוך (עשרה א-להינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

ברוך הוא וברוך שמו

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, הזן את העולם כלו בטובו, בחן בחסד וברחמים,
הוא נתן לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול, תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר
לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל, ומטיב לכל, ומכין
מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יי, הזן את הכל.

נודה לך יי א-להינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה. ועל שהוצאתנו יי
א-להינו מארץ מצרים, ופדייתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך
שלמדנו, ועל חקוק שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן
ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

ועל הכל יי א-להינו, אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמו בפי כל חי תמיד
לעולם ועד. כפתיב, ואכלת ושבעת, וברכת את יי א-להיך, על הארץ הטובה אשר נתן לך.
ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון.

רחם נא יי א-להינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמה עליו. א-להינו, אבינו, רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יי א-להינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו, יי א-להינו, לא לידי מתנת בשר ודם, ולא לידי הלואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.

בשבת אוערים:

רצה והחליענו יי א-להינו במצותיך, ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך, ובדבוקה הנית לנו יי א-להינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו, והראנו יי א-להינו בנחמת ציון עירך, ובבנין ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

א-להינו ואלהי אבותינו, יעלה, ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום חג המצות הזה. זכרנו יי א-להינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחסד ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי א-ל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי, בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, הא-ל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, שפכל יום ויום הוא הטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב, ומכל טוב לעולם אל יחסרנו.

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד.

הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ.

הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הַרְחָמֵנוּ הוא יִפְרֶנְסֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחָמֵנוּ הוא יִשְׁבֹּר עֲלֵנוּ מֵעַל צָוָארֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.

הַרְחָמֵנוּ הוא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עֲלֵינוּ.

הַרְחָמֵנוּ הוא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וְיִבְשֵׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

הַרְחָמֵנוּ הוא יְבַרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, וְאֶת (אִמִּי מוֹרֵתִי) בְּעַלֵּת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. (אם הוא נשוי יאמר: אוֹתִי וְאֶת אִשְׁתִּי/בְּעָלִי. וְאֶת זְרַעִי. וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי.) אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִכַּל כָּל, כִּן יְבַרֵךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמֵר, אָמֵן.

בְּמֵרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת, שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשָּׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי, וְצַדִּיקָה מֵאֵ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱ-לֹהִים וְאָדָם.

בשבת עוסיפים:

הַרְחָמֵנוּ הוא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

הַרְחָמֵנוּ הוא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוּ טוֹב יוֹם שְׁכָלוּ אַרְוָה, יוֹם שְׁצַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעִטְרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם וְנִהְנִים מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה, וְיִהִי חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם.

הַרְחָמֵנוּ הוא יִזְכֵּנוּ לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְדוֹל יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעִשָּׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ לְדוֹר וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם. עִשָּׂה שְׁלוֹם בְּמֵרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמְרוּ, אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת יי קֹדְשֵׁינוּ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ, וְדֹדְשֵׁי יי לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. פּוֹתַח אֶת יָדָהּ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיי, וְהָיָה יי מְבַטְחוֹ. נַעַר הַיִּיְתִי גַם זִקְנָתִי, וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעְזֵב, וְזֶרְעוֹ מְבַקֵּשׁ לֶחֶם. יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יְבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

שיתן כוס השלישי בהסיבה

עוזגין כוס רביעי וכוס של אליהו הנביא, ופותחין את הדלת

שְׂפָה: חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת גְּוֵהוּ הַשָּׁמַיִם. שְׂפָה עֲלֵיהֶם זַעֲמָה וְחֲרוֹן אַפֶּיךָ יִשְׁיֶגֶם.
תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שָׁמַיִם יִי.

סוגרין את הדלת

הלל

לֹא לָנוּ יי, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תָּנוּ כְּבוֹד, עַל חֲסֵדְךָ עַל אֲמוּנָתְךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיךָ נָא אֲ-
לֵהֵימָּה. וְאֵ-לֵהֵינּוּ בַשָּׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה לֵהֵם וְלֹא
יְדַבְּרוּ, עֵינָיִם לֵהֵם וְלֹא יִרְאוּ. אֲזֵנוֹת לֵהֵם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף לֵהֵם וְלֹא יִרְחֹזוּ. יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּן,
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בִּטַח בְּיְי, עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא. בֵּית אֱהֲרֹן בִּטַחוּ בְּיְי, עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא.

יְי זָכְרָנוּ יְבָרָה, יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרַךְ אֶת בֵּית אֱהֲרֹן. יְבָרַךְ יְדָאֵי יְי, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסֵּף
יְי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לְיְי, עֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם שְׁמַיִם לְיְי, וְהָאָרֶץ נָתַן
לְבָנֵי אָדָם. לֹא הַמְּתִים יִחְלְלוּ י-ה וְלֹא כָּל יְרֵדֵי דוֹמָה. וְאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ י-ה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּ-ה.

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְי, אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנָי. כִּי הִטָּה אֲזֵנוֹ לִי, וּבִנְיַי אֶקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת, וּמִצְרֵי
שָׂאוֹל מִצְאוּנֵי, צָרָה וְיָגוֹן אֲמִצָּא. וּבִשְׁם יְי אֶקְרָא, אֲנָא יְי מַלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן יְי וְצַדִּיק, וְאֵ-לֵהֵינּוּ
מִרְחָם. שִׁמְר פְּתָאִים יְי, רַחֲמוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי, כִּי יְי גָּמַל עֲלֵיכִי. כִּי חָלַצְתָּ נַפְשִׁי
מִמּוֹת, אֶת עֵינַי מִן דַּמְעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְי, בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הֲאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי
עֲנִיתִי מְאֹד. אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּזִי, כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אָשִׁיב לְיְי, כֹּל תַּגְּמוּלוֹהֵי עָלַי. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבִשְׁם יְי אֶקְרָא. נִדְרֵי לְיְי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה
נָא לְכָל עַמּוֹ. יָקָר בְּעֵינַי יְי, הַמּוֹתָה לְחַסִּידָיו. אֲנָא יְי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בְּן אֲמוּנָתְךָ, פִּתְחַת
לְמוֹסְדֵי. לָךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה, וּבִשְׁם יְי אֶקְרָא. נִדְרֵי לְיְי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. בַּחֲצֵרוֹת בֵּית יְי,
בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּ-ה :

הַלְלוּ אֶת יְי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים. כִּי גָבַר עֲלֵינוּ חֲסֵדוֹ, וְאֲמַת יְי לְעוֹלָם, הַלְלוּ-ה :

הוֹדוּ לְיְי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.

יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.

יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.

יֹאמְרוּ נָא יְדָאֵי יְי, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.

מִן הַמִּצְוֹת קָרָאתִי יְ-הֵה, עֲנֵנִי בְמִדְבָר יְ-הֵה . יְיָ לִי לֹא אֵיךְא, מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. יְיָ לִי בְעֲזָרִי, וְאֲנִי אֵרְאֶה בְשִׁנְאִי. טוֹב לַחֲסוֹת בְּיְיָ, מִבְּטַח בְּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בְּיְיָ מִבְּטַח בַּגְּדִיבִים. כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֶם. סְבֻנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֶם. סְבֻנִי כְדַבְרִים, דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֶם. דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנַפְלִי, וְיְיָ עֲזָרְנִי. עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְ-הֵה, וְיָהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רִנָּה וְיִשׁוּעָה בְּאֵהֱלֵי צַדִּיקִים, יָמִין יְיָ עֲשֶׂה חֵיל. יָמִין יְיָ רֹמְמָה, יָמִין יְיָ עֲשֶׂה חֵיל. לֹא אֲמוֹת כִּי אַחֲזֶה, וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְ-הֵה . יִסַּד יִסְדֵנִי יְ-הֵה , וְלִמְנוֹת לֹא נִתְנַנְנִי.

פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אָבֹא בָם, אוֹדֶה יְ-הֵה.

זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ, צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי, וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדֶה

אָבוֹ מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים, הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. אָבוֹ

מֵאֵת יְיָ הִיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאת בְּעֵינֵינוּ. מֵאֵת

זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְיָ, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ. זֶה

אָנָּה יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָא.

אָנָּה יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָא.

אָנָּה יְיָ, הַצְלִיחָה נָא.

אָנָּה יְיָ, הַצְלִיחָה נָא.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ. בְּרוּךְ

א-ל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ, אֲסֻרוֹ חַג בְּעֵבְתֵים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. א-ל

א-לֵי אֵתָה וְאוֹרְךָ, א-לֵהִי אֲרוֹמְמֶנָּה. א-לֵי

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. הוֹדוּ

לְנוֹסַח אֲשֶׁכֶּז אוֹעֲרִים כֹּאן:

יְהִלְלוּךָ יְיָ א-לֵהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נֶאֱחָ לְזִמְרָה, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֵתָה א-ל.

הודו לַיְיָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

הודו לא-להי הא-להים,
הודו לאדני האדנים,
לעשה נפלאות גדלות לבדו,
לעשה השמים בתבונה,
לרקע הארץ על המים,
לעשה אורים גדלים,
את השמש לממשלת ביום,
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה,
למכה מצרים בכוריהם,
ויצא ישראל מתוכם,
בירח חזקה ובזרוע נטויה,
לגזר ים סוף לגזרים,
והעביר ישראל בתוכו,
ונער פרעה וחילו בים סוף,
למוליק עמו במדבר,
למכה מלכים גדלים,
ויהרג מלכים אדירים,
לסיחון מלך האמרי,
ולעוג מלך הבשן,
ונתן ארצם לנחלה,
נחלה לישראל עבדו,
שבשפלטנו זכר לנו,
ויפרקנו מצרינו,
נתן לחם לכל בשר,
הודו לא-ל השמים,

כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

נְשִׂמָת כָּל חַי תִּבְרָךְ אֶת שְׁמֶךָ יי א-להינו, ורוח כל בְּשָׂר תִּפְאָר ותרומם זכרך מלפנו תמיד. מן העולם ועד העולם אתה א-ל, ומפלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס (ועונה) ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך (עוזר וסומך) אלא אתה. א-להי הראשונים והאחרונים, א-לוה כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל (בכל) ברב התשבחות, המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויי (ער הנה) לא ינום ולא יישן. המעורר ישנים, והמקיץ נרדמים, (מחיה מתים ורופא חולים, פוקח עורים וזוקף כפופים) והמשיח אלמים, והמתיר אסורים, והסומך נופלים, והזוקף כפופים. (והמפענח נעלמים). (ו) לך לברך אנחנו מודים. (ו)אלו פיננו מלא שירה פים, ולשונונו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות בשמש וכירת, וידינו פרושות בנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות אין אנחנו מספיקים להודות לך, יי א-להינו וא-להי אבותינו, ולברך את (במקום שמה שמה) שמה על אחת מאלהי אלהי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות (נסים ונפלאות) שעשית עם אבותינו ועמנו. (מלפנים) ממצרים גאלתנו, יי א-להינו, ומבית עבדים פדיתנו. ברעב זנתנו, ובשבע כלפתנו, מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו, ומחלים רעים (ורבים) ונאמנים דליתנו. עד הנה עזרנו רחמיה, ולא עזבונו חסדיך (יי א-להינו). ואל תשנונו יי א-להינו, לנצח. על כן אברים שפלגת בנו, ורוח ונשמה שגפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו, הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו (וישוררו) וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמה מלפנו (תמיד). כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבע, (וכל עין לך תצפה) וכל ברך לך תכרע, וכל קומה לפניך תשתחוה, וכל (ה)לכבות ייראוה, וכל קרב וכליות זמרו לשמה, בדבר שפתוב, כל עצמתי תאמרנה, יי, מי כמוך, מציל עני מחזק מפוג, ועני ואביון מגזלו. (שועת עניים אתה תשמע צעקת הדל תקשיב ותושיע). מי ידמה לך, ומי ישוה לך, ומי יערך לך. הא-ל הגדול הגבור והנורא, א-ל עליון, קנה שמים וארץ. נהללך ונשבחך ונפארך ונברך את שם קדשך, כאמור, לדוד, ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו.

הא-ל בתעצמות עזה, הגדול בכבוד שמה, הגבור לנצח והנורא בנוראותיה. המלך היושב על כסא רם ונשא.

נוסח אשכנז

נוסח ספרד

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב, רננו צדיקים בני, לישרים נאנה תהלה. בפי ישרים תתהלל. ובדברי צדיקים תתברך. ובלשון חסידים תתקדש. ובקרב קדושים תתקדש.

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב, רננו צדיקים בני, לישרים נאנה תהלה. בפי ישרים תתברך. ובשפתי צדיקים תתברך. ובלשון חסידים תתקדש. ובקרב קדושים תתהלל.

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל, ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור. שפן חובת כל היצורים, לפניך יי א-להינו וא-להי אבותינו, להודות להלל לשבח, לפאר לרומם להדר לבדך לעלה ולקלס, על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחה.

נוסח אשכנז

ישתבח שמך לעד, מלכנו, הא-ל המלך הגדול והקדוש, בשמים ובארץ. כי לך נאה, יי א-להינו וא-להי אבותינו, שיר ושבחה, הלל וזמרה, עז וממשלה, נצח גדלה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה ומלכות, ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם אתה א-ל. יהללה יי א-להינו על כל מעשיך, וחסידיך צדיקים עושי רצונך, וכל עמך בית ישראל כלם ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו תמיד. כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר, כי מעולם ועד עולם אתה א-ל. ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות.

נוסח ספרד

ובכו ישתבח שמך לעד מלכנו, הא-ל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ, כי לך נאה, יי א-להינו וא-להי אבותינו, שיר ושבחה, הלל וזמרה, עז וממשלה, נצח גדלה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה ומלכות, ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם אתה א-ל. יהללה יי א-להינו על כל מעשיך, וחסידיך צדיקים עושי רצונך, וכל עמך בית ישראל כלם ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו תמיד. כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר, כי מעולם ועד עולם אתה א-ל. ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות.

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס רביעי מארבע כוסות לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא סמיר ונגעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם יי א-להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

**ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם,
בורא פרי הגפן.**

שותן את כוס הרביעי בהסיבה

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם, על הגפן ועל פרי הגפן, על תנובת השדה, ועל ארץ חמדה טובה ורחבה, שרצית והנחלת לאבותינו, לאכול מפריה ולשבע מטובה. רחם נא יי א-להינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחתך ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו, והעלנו לתוכה, ושמחנו בבנינה, ונאכל מפריה, ונשבע מטובה, ונגברך עליה בקדשה ובטהרה (בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה) ושמחנו ביום חג המצות הזה. כי אתה יי טוב ומטיב לכל, ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן. ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן.

נְרֵצָה

חַסֵּל סְדוּר פְּסַח כְּהִלְכָתוֹ,

כְּכֹל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ.

כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסֵדֶר אוֹתוֹ,

בְּנֹזֶה לַעֲשׂוֹתוֹ.

זֶה שׁוֹכֵן מְעוֹנָה,

קוֹמֵם קְהֵל עֵדֶת מִי מְנָה.

בְּקָרוֹב נִהַל נִטְעֵי כְּנֵה,

פְּרוּזִים לְעִיּוֹן בְּרֵנָה.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלָּיִם.

בליל ראשון או ערים פיוט זה

וּבְכֹן וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה

אז רוב נסים הפלאת
בראש אשמורת זה
גר צדק נצחתו כנחלק לו

דנת מלך גרר בחלום
הפחדת ארמי באמש
וישר ישראל למלאך ויוכל לו

זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי
חילם לא מצאו בקומם
טיסת נגיד חרשת סלית בכוכבי

יעז מחרף לגופת אווי הובשת פגריו
כרע כל ומצבו באישון
לאיש חמודות נגלה רז חזות

משתכר בכלי קדש נהרג בו
נושע מבור אריות פותר בעתותי
שנאה נטר אנגי וכתב ספרים

עוררת נצחה עליו בנדר שנת
פורה תדרוך לשומר מה
צרח כשומר ושח אתא בקר וגם

קרוב יום אשר הוא לא יום ולא
רם הודע כי לך היום אף לך
שומרים הפקד לעירך כל היום וכל
תאיר באור יום חשבת

בלילה
הלילה
לילה
ויהי בחצי הלילה.

הלילה
לילה
לילה
ויהי בחצי הלילה.

הלילה
בלילה
לילה
ויהי בחצי הלילה.

בלילה
לילה
לילה
ויהי בחצי הלילה.

בלילה
לילה
בלילה
ויהי בחצי הלילה.

לילה
מלילה
לילה
ויהי בחצי הלילה.

לילה
הלילה
הלילה
לילה,
ויהי בחצי הלילה

בליל שני אוערים פיוט זה (ובא"י אוערים גם זה בליל ראשון)

וּבְכֵן וְאָמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח

בַּפֶּסַח
פֶּסַח
פֶּסַח
וְאָמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח.

בַּפֶּסַח
בַּפֶּסַח
פֶּסַח
וְאָמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח.

בַּפֶּסַח
פֶּסַח
בַּפֶּסַח
וְאָמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח.

פֶּסַח
פֶּסַח
בַּפֶּסַח
וְאָמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח.

פֶּסַח
פֶּסַח
פֶּסַח
וְאָמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח.

פֶּסַח
בַּפֶּסַח
בַּפֶּסַח
וְאָמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח.

בַּפֶּסַח
בַּפֶּסַח
בַּפֶּסַח
פֶּסַח
וְאָמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח.

וְאָמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח.

אֲמִיז גְבוּרוֹתֶיךָ הַפְּלֵאָה
בְּרֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נְשֹׂאָה
גְּלִית לְאֲזַרְחֵי חֲצוֹת לַיִל

דְּלַתֵי דַפְקֶתָּ כַּחַם הַיּוֹם
הַסְּעִיד נוֹצְצִים עֲגוֹת מִצּוֹת
וְאֵל הַבֶּקֶר רִץ זָכַר לְשׁוֹר עֲרֹף

זוּעַמֵנו סְדוּמִים וְלוֹחֲטוּ בְּאֵשׁ
חֲלִץ לֹט מֵהֶם וּמִצּוֹת אָפָה בְּקֶץ
טֹאטֹאט אֲדַמַּת מִן וְנָח בְּעִבְרָךְ

י-ה רֹאשׁ כָּל אוֹן מִחֲצֵת בְּלִיל שְׂמוֹר
כַּבִּיר, עַל בֶּן בְּכוֹר פֶּסַחְתָּ בְּרֵם
לְבַלְתִּי תַת מִשְׁחִית לְבֵא בַּפֶּתַחִי

מִסְגֶּרֶת סִגְרָה בְּעִתּוֹתֵי
נִשְׁמָדָה מִדָּוִן בְּצִלְלֵי שְׂעוּרֵי עֵמֶר
שׁוֹרְפוֹ מִשְׁמַנֵּי פוֹל וְלוֹד בִּיקָד יְקוֹד

עוֹד הַיּוֹם בְּנֵב לְעַמּוּד עַד גְּעָה עוֹנֵת
פֶּס יָד כְּתֻבָּה לְקַעֲקַע צוֹל
צִפָּה הַצִּפִּית עֲרוֹף הַשְּׁלֶחַן

קָהַל כְּנֶסֶה הַדְּסָה לְשֵׁלֶשׁ צוּם
רֹאשׁ מִבֵּית רְשַׁע מִחֲצֵת בְּעֵץ חֲמֻשִׁים
שְׁתֵּי אֵלֶּה רְגַע תְּבִיא לְעוֹצֵצִית
תַּעֲזוּ יָדְךָ וְתֵרוּם יְמִינְךָ כְּלִיל הַתְּקַדֵּשׁ חַג

כי לו נאָה, כי לו יאָה

אָדיר במְלוּכָה, בְּחֹר פְּהֻלָּה, גְּדוּדָיו יאֲמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ בִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,

כי לו נאָה, כי לו יאָה.

גָּדוֹל במְלוּכָה, הָדוּר פְּהֻלָּה, וְתִיקִיו יאֲמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ בִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,

כי לו נאָה, כי לו יאָה.

זָבֵאי במְלוּכָה, חֶסֶן פְּהֻלָּה שְׁפָסְרָיו יאֲמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ בִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,

כי לו נאָה, כי לו יאָה.

יְחִיד במְלוּכָה, כְּבִיר פְּהֻלָּה, לְמוּדָיו יאֲמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ בִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,

כי לו נאָה, כי לו יאָה.

מוֹשֵׁל במְלוּכָה, נוֹרָא פְּהֻלָּה, סְבִיבָיו יאֲמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ בִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,

כי לו נאָה, כי לו יאָה.

עֲנִינוּ במְלוּכָה, הוֹדָה פְּהֻלָּה, צְדִיקָיו יאֲמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ בִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,

כי לו נאָה, כי לו יאָה.

קְדוֹשׁ במְלוּכָה, רְחוּם פְּהֻלָּה, שְׁנֵאֲנָיו יאֲמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ בִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,

כי לו נאָה, כי לו יאָה.

תְּקוּף במְלוּכָה, תּוֹמֵךְ פְּהֻלָּה, תְּמִימָיו יאֲמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ בִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה,

כי לו נאָה, כי לו יאָה.

אֲדִיר הוּא. יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב,

**בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקִרְוֹב.
א-ל בְּנֵה, א-ל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.**

שְׁחֹר הוּא, גָּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא.

יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.

**בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקִרְוֹב.
א-ל בְּנֵה, א-ל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.**

הָדוּר הוּא, וְתֵיק הוּא, זָכַאי הוּא, חָסִיד הוּא.

יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.

**בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקִרְוֹב.
א-ל בְּנֵה, א-ל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.**

שְׁחֹר הוּא, יָחִיד הוּא, פְּבִיר הוּא, לָמוּד הוּא, מְלָךְ הוּא.

יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.

**בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקִרְוֹב.
א-ל בְּנֵה, א-ל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.**

בְּרָא הוּא, סְגִיב הוּא, עֲזוּז הוּא, פּוֹדֶה הוּא, צְדִיק הוּא.

יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.

**בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקִרְוֹב.
א-ל בְּנֵה, א-ל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.**

קָדוֹשׁ הוּא, רַחוּם הוּא, שְׂדֵי הוּא, תְּקִיף הוּא.

יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.

**בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקִרְוֹב.
א-ל בְּנֵה, א-ל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.**

אַחַד מִי יוֹדֵעַ

אַחַד אֲנִי יוֹדֵעַ.

אַחַד אֶל-לִהְיוֹנוּ שְׂבֻשְׁמִים וּבְאֲרָזִי:

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ,

שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית.

אַחַד אֶל-לִהְיוֹנוּ שְׂבֻשְׁמִים וּבְאֲרָזִי:

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ,

שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁלֹשָׁה אָבוֹת,

שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אַחַד אֶל-לִהְיוֹנוּ שְׂבֻשְׁמִים וּבְאֲרָזִי:

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ,

אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ.

אַרְבַּע אִמְהוֹת,

שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אַחַד אֶל-לִהְיוֹנוּ שְׂבֻשְׁמִים וּבְאֲרָזִי:

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ,

חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ.

חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה,

אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אַחַד אֶל-לִהְיוֹנוּ שְׂבֻשְׁמִים וּבְאֲרָזִי:

שֵׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ,

שֵׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ.

שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה,

חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אַחַד אֶל-לִהְיוֹנוּ שְׂבֻשְׁמִים וּבְאֲרָזִי:

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ,

שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ.

שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּת,

שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אַחַד אֶל-לִהְיוֹנוּ שְׂבֻשְׁמִים וּבְאֲרָזִי:

שְׂמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ,

שְׂמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׂמוֹנָה יָמֵי מִילָה,

שְׂבָעָה יָמֵי שְׂבֻתָא, שְׂשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֶלֶּהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים וּבְאֲרָז:

תְּשַׁעָה מִי יוֹדֵעַ,

תְּשַׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ.

תְּשַׁעָה יָרְחֵי לְדָה,

שְׂמוֹנָה יָמֵי מִילָה, שְׂבָעָה יָמֵי שְׂבֻתָא, שְׂשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֶלֶּהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים וּבְאֲרָז:

עֶשְׂרָה מִי יוֹדֵעַ,

עֶשְׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ.

עֶשְׂרָה דְּבָרַיָא,

תְּשַׁעָה יָרְחֵי לְדָה, שְׂמוֹנָה יָמֵי מִילָה, שְׂבָעָה יָמֵי שְׂבֻתָא, שְׂשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֶלֶּהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים וּבְאֲרָז:

אֶחָד עֶשְׂרֵי מִי יוֹדֵעַ,

אֶחָד עֶשְׂרֵי אֲנִי יוֹדֵעַ.

אֶחָד עֶשְׂרֵי כּוֹכְבַיָא,

עֶשְׂרָה דְּבָרַיָא, תְּשַׁעָה יָרְחֵי לְדָה, שְׂמוֹנָה יָמֵי מִילָה, שְׂבָעָה יָמֵי שְׂבֻתָא, שְׂשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֶלֶּהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים וּבְאֲרָז:

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי מִי יוֹדֵעַ,

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׂבָטַיָא,

אֶחָד עֶשְׂרֵי כּוֹכְבַיָא, עֶשְׂרָה דְּבָרַיָא, תְּשַׁעָה יָרְחֵי לְדָה, שְׂמוֹנָה יָמֵי מִילָה, שְׂבָעָה יָמֵי שְׂבֻתָא, שְׂשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֶלֶּהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים וּבְאֲרָז:

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי מִי יוֹדֵעַ,

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי מַדְיָא.

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׂבָטַיָא, אֶחָד עֶשְׂרֵי כּוֹכְבַיָא, עֶשְׂרָה דְּבָרַיָא, תְּשַׁעָה יָרְחֵי לְדָה, שְׂמוֹנָה יָמֵי מִילָה, שְׂבָעָה יָמֵי שְׂבֻתָא, שְׂשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית,

אֶחָד אֶלֶּהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים וּבְאֲרָז:

חד גדיא, חד גדיא

דזבין אבא בתרי זווי, חד גדיא, חד גדיא

ואתא שווגרא ואכלה לגדיא

דזבין אבא בתרי זווי, חד גדיא, חד גדיא

ואתא כלבא ונטף לשווגרא

דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זווי, חד גדיא, חד גדיא

ואתא חוטרא והפה לכלבא

דנטף לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זווי, חד גדיא, חד גדיא

ואתא נוגא ושרף לחוטרא

דהפה לכלבא, דנטף לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זווי, חד גדיא, חד גדיא

ואתא מיא וכבה לנוגא

דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנטף לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זווי, חד גדיא, חד גדיא

ואתא תורא ושתה למיא

דכבה לנוגא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנטף לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זווי, חד גדיא, חד גדיא

ואתא השוחט ושחט לתורא

דשתה למיא, דכבה לנוגא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנטף לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זווי, חד גדיא, חד גדיא

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט

דשחט לתורא, דשתה למיא, דכבה לנוגא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנטף לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זווי, חד גדיא, חד גדיא

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות

דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למיא, דכבה לנוגא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנטף לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זווי, חד גדיא, חד גדיא

חדש ניסן

○
חדש ניסן

”החדש הזה לכם ראש חדשים“ (שמות י"ג)

יום ראשון יום שני יום שלישי יום רביעי יום חמישי יום ששי שבת קדש

חדש ניסן

שמות החודש

1. חודש ה _____ - "החדש הזה לכם _____ חדשים _____ הוא לכם לחדשי השנה" (שמות י"ג)
2. חודש ה _____ -1 _____ -2 _____
3. חודש _____ - _____ = ניצן = _____ - _____

על החודש

על שם המסירות נפש של בני"י שלקחו את השה = ה _____ של מצרים = _____

מנהגי החודש

1. _____ (קמחא דפסחא) = צדקה לעניים לצרכי _____ (מצה)
2. אין אוכלים _____ כדי שיהא לנו תאבון () למצת מצוה
3. לא אומרים _____
4. לא _____ () חוץ מתענית _____ בערב פסח
5. ברכת _____ : "בא"ה אמו"ה שלא חיסר _____ וברא בו _____
ואילנות _____ להנות בהם בני _____ "

שבת הגדול

השבת שלפני חג הפסח נקראת שבת ה _____ .

★מדוע?

1. בעיר דורש בהלכות ה _____
2. הנס ה _____ שקרה במצרים
במצרים בני"י לקחו _____ ב _____ ניסן = ה _____ לפני יציאת מצרים, וקשרו אותם למטה עד _____ ניסן, לבדוק שאין בו מום וכשר לקרבן _____ . המצריים ראו שלוקחים את ה _____ שלהם לשחוט, ולא יכלו _____ להם.
★נוהגים לומר ה _____ של פסח (מ"עבדים היינו" עד "לכפר על כל _____ ")

חמץ

מה זה חמץ?

מחמשת מיני דגן (_____)
+ _____ ונשאר ל _____ דקות
= _____ מחמשת מיני דגן =

האיסורים של חמץ

1. אסור _____ 2. אסור _____ (_____)
3. אסור _____ חמץ אסור במשהו = _____
האוכל חמץ במזיד חייב _____

מי שמצא חמץ...

1. בחול המועד = _____
2. בשבת או יום טוב = החמץ הוא _____, _____, _____ אותנו בחול המועד
3. באחרון של פסח = _____ אותו אחרי פסח
*חמץ שעבר עליו ה _____ = אסור בהנאה ל _____

בדיקת חמץ

- עושים _____ חמץ כדי לבער (_____) כל החמץ שיש בבית
- צריכים לבדוק בכל מקום שמכניסים שם _____
- מתי בודקים? בליל _____ ניסן אחרי צאת _____
- משתמשים ב _____ כדי לראות טוב בכל ה _____ (_____)
- לפני הבדיקה מברכים "על _____ חמץ."
- מנהג לשים _____ חתיחות _____ שלא תהיה ברכה לבטלה
- אסור ל _____ באמצע הבדיקה שלא בקשר לבדיקה
- אומרים _____ לבטל (_____) בלב החמץ שלא מצאנו

ביעור חמץ

- בערב פסח (_____ ניסן) שורפים את החמץ, ואחר כך אומרים " _____"
- סוף זמן אכילת חמץ = _____ סוף זמן ביעור חמץ = _____

מצה

- מצוה עלינו לאכול מצה בליל הסדר (ניסן) שנאמר "תאכלו מצות" (שמות י"ב)

- מצוה עלינו לאכול מצה בכל ימות חג הפסח כמו שכתוב "ימים מצות תאכלו" (ויקרא כ"ג)

מה היא מצה?

_____ + _____ שנשארו פחות מ _____ דקות

קמח: שני סוגים ()

מצה פשוטה = _____

מצה שמורה = _____

מים שלנו: מים ששואבים () בלילה לפני ש _____ המצות, שמים אותם במקום _____ לפחות _____ שעות

- כשעושים את המצות אומרים "לשם _____"

- מצות יד = _____ מצות מכונה = _____

* קטניות () אסור לאכול בפסח מפני שנראה כחמשת מיני (מראית _____)

שמות החג

1. חג ה _____ - ה' _____ () על בתי בני במכת _____

2. חג ה _____ - _____

3. זמן _____ () - בני יצאו מעבדות ל _____ להיות עם הסגולה של הקב"ה

ליל הסדר

ארבע מצוות של ליל הסדר

1. אכילת _____

ב - _____

ב - _____

ב - _____

2. סיפור _____ - "וכל ה _____ לספר הרי זה _____"

3. אכילת _____ - על שם " _____ את חייהם" (_____)

4. ארבע _____ - כנגד _____ לשונות של גאולה

א. _____ כנגד _____

ב. _____ כנגד _____

ג. _____ כנגד _____

ד. _____ כנגד _____

* כוס של _____ - בשפך _____ כנגד _____

הקערה

זכר לפה

פה

1. זרוע -

2. ביצה -

3. מרור -

4. חרוסת -

5. כרפס -

6. חזרת -

* מצות כנגד - 1. _____ 2. _____ 3. _____

סימני הסדר

* קדש - _____

* ורחץ - נוטלים את הידים בלי _____ כדי לאכול _____

* כרפס - מטבילים _____ פחות מכזית במי _____,

מברכים "בורא פרי האדמה" ומכוונים להוציא את ה _____,

ואוכלים

* יחץ - מחלקים את מצה האמצעי = _____, חלק הגדול ל _____ והקטן ל _____

* מגיד - מצות סיפור _____

* רחצה - נוטלים את הידים כדי לאכול _____ ומברכים "על _____"

* מוציא - מברכים " _____ "

* מצה - מברכים "על _____" ואוכלים מצה

* מרור - מברכים "על _____" ואוכלים מרור טבול ב _____ בלי הסיבה

* כורך - אוכלים כזית _____ כרוך עם כזית _____

* שלחן עורך - אוכלים סעודת יום טוב

* צפון - אוכלים את _____ זכר לקרבן (_____) בהסיבה

* ברך - ברכת ה _____

* הלל

* נרצה - _____ לה'

- _____ גם כן מחויבות במצוות הלילה

- האנשים צריכים לעשות _____ בשעת _____ וה' = _____

ספירת העומר

לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את _____ התנופה
שבתות תמימות תהיינה" ()

ב _____ ניסן הקריבו בני את קרבן ה _____ ומזמן הקרבנו עד _____ סופרים הימים (ליל השני של פסח)

* נוהגים קצת _____ בימי הספירה כי תלמידי רבי עקיבא מתו

הלכות ספירת העומר

- מצוה לספור מיד אחרי צאת ה _____ אבל יכול לספור עם _____ כל הלילה
- בעת שסופרים _____
- אם לא ספר בלילה, לספור ביום בלי _____, וימשיך ביתר הימים עם _____
- אם שכח ולא ספר ב _____ או ב _____ ממשיך לספור בשאר הימים בלי _____
- אם אינו יודע אם ספר באיזה יום, ממשיך לספור עם _____
- לא יאמר מספר אותו יום לפני שסופר, ואם כן אמר, אינו _____ כשסופר

תפלות החג

* בים א' וב' של פסח, אומרים _____, ביתר הימים (=חול המועד, שביעי ואחרון של פסח) אומרים _____

* ביום א' של פסח בתפלת מוסף אומרים תפלת _____ ומפסיקים לומר _____ ויש מתחילים לומר _____ בברכת אתה גבור

* ביום א' של _____ מפסיקים לומר _____ ואומרים _____
* בשבת _____ קוראים מגילת _____

